

ken at skulle flygte fra sit hjemland, og det er det heller ikke for denne gruppe. Bliver der ordnede forhold i det tidligere Jugoslavien, er jeg ganske overbevist om, at mange i denne gruppe ønsker at vende tilbage.

Men vi skal, så længe de er her, give dem anstændige vilkår, og hertil hører også, at de ved, at hvis det bliver umuligt at vende tilbage, kan de blive her på en permanent opholdstilladelse.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil sige til fru Dorte Bennedsen, at vi ikke beskylder statsministeren for at være den eneste, som er årsag til, at sagen er blevet udsat. Vi vedkender os, at vi udsatte sagen med 12 søgnedage. Men da statsministeren dengang sagde, at en udsættelse på 12 søgnedage var kynisk, forsøger vi blot at påpege inkonsekvensen i, at et flertal i Folketinget nu udsætter den yderligere 4 uger. Det er åbenbart ikke kynisk. Loven kunne være trådt i kraft den 3. januar, hvis man havde villet.

Jeg vil gerne sige, at jeg er meget glad for, at fru Dorte Bennedsen om vores ændringsforslag siger, at der ikke er noget nyt, for det viser jo, at fru Dorte Bennedsen har vidst, at vores forudsætninger hele tiden har været, at opholdet skulle være midlertidigt. Det er jeg glad for at fru Dorte Bennedsen har indrømmet heroppefra.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg ved ikke, om det er en indrømmelse at konstatere, at der har været rejst forespørgselsdebatter, der har været debatter i forbindelse med tidligere ændringer af udlændingeloven gående på midlertidighed/ikkemidlertidighed. Men hvis fru Birthe Rønn Hornbech gerne vil have en indrømmelse, må hun da gerne kalde denne konstatering en indrømmelse.

Jeg forstod, at Venstre efter nogen tøven fandt frem til, at de ville undlade at stemme til regeringens ændringsforslag om ikrafttrædelse af loven, fordi de syntes, det var – jeg ved ikke, hvad udtrykket var – umoralsk, eller hvad det var for et udtryk, fru Birthe Rønn Hornbech brugte, at der nu skal gå yderligere 3 uger i forhold til de bemærkninger, der kom fra statsministeren før jul.

Der er den meget, meget væsentlige forskel, at om forhåbentlig ikke ret lang tid, når der er stemt i denne sal, er situationen for de bosniske

asylansøgere fastlagt – så kender de deres vilkår. Så er det ren teknik, om loven træder i kraft i morgen eller den 1. februar; det er ganske underordnet. Det, der er væsentligt, er, at disse mennesker nu ved, hvad deres vilkår er fremover. Det var det signal, vi gerne ville have givet dem før jul, og som fru Birthe Rønn Hornbech på trods af givne løfter tog initiativ til at spolere.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo fuldstændig rigtigt, hvad fru Dorte Bennedsen siger: Det afgørende er at få skabt klarhed om de bosniske krigsflygtnings situation, og den klarhed bliver skabt ved vedtagelsen; dér er ikrafttrædelsesdatoen i virkeligheden mindre interessant.

Selvfølgelig kunne man sige, at det ville være godt, hvis vi kunne sætte loven i kraft med det samme, men der er én meget væsentlig grund til, at der må gå et vist tidsrum fra vedtagelsen til ikrafttrædelsen. Grunden er, at der er en masse bosniske krigsflygtninge, som ikke har søgt asyl, men som er kommet til Danmark og har fået at vide: I skal ikke søge asyl, for I er her på midlertidige vilkår. Disse mennesker skal selvfølgelig have mulighed for at søge asyl inden lovens ikrafttræden, så de kan blive omhandlet af lovens paragraffer om, at de, der har søgt asyl, får deres sag behandlet i 1995.

Derfor er det meget vigtigt, at der er den tidsforskel imellem lovens vedtagelse og dens ikrafttræden, og det er meget vigtigt, at der herfra går en klar opfordring ud til de bosniske flygtninge om, at de skal sørge for at søge asyl for at blive omfattet af loven og få de fordele, der ligger i loven, og som vi åbenbart er enige om.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu bliver jeg da stærkt i tvivl om, hvorvidt det er ordføreren eller statsministeren, der bestemmer, hvad vi andre skal skældes ud for, for lige før jul var vi kyniske ved at udsætte tredjebehandlingen i 12 søgnedage. Nu forstår jeg på Socialdemokratiets ordfører, at det hele er ren teknik. Hvad skulle vi så med den vældige diskussion om det spørgsmål før jul?

Jeg vil gerne vende tilbage til det, fru Dorte Bennedsen sagde om sikkerhed og usikkerhed for de krigsramte. Det er sagt masser af gange – for det er den måde, man forsøger at argumentere på – at vi vil skabe usikkerhed. Nej, vi har